

من لہ قی یوو

رۆمان موستەفا ئىبراھىم

رۆمان

P.P.



ناوی کتیب: من لهف یوو

نوسەر: موستهفا ئیبراهیم

ژانر: رۆمان

سال: ۲۰۲۰

هافی بلاوکردنی پارێزراوه بۆ:

پەرەیی **ktebi_pdf** له ئینستگرام

با دهست پيښگړين..

- نازانم له كيندهرئوه لۆت بگيرمه وه دهقه ر گيان .

- هه ر له و جييه وه ي فيره ئارامگرتن بووي بابه .

- به چاوان گياني بابت .

...

ئەو كاتەى لە پۆلى نۆ دەرچووم بە داکم گۆت: دەمەوئى گەشتەك
بکەم. دوايئ زۆر پرسىارى لیکردم. ئەمنیش ناچاربووم راستیەكەى پئ
بریم. گۆتم: دەمەوئى ژيانەكى نویم هەبى دوور لە شارى..

ئەو مەسەلەى بە بابم گۆت و بابیشم زۆرى پئ ناخۆش بوو. ئەو
دەویست خیندەكەم تەواو بکەم، ئەمنیش دەمویست ئەو شتە بکەم
سۆزم لۆى هەیه. زۆرى هیناو برد نەیتانى پەشیمانم بکاتەو. گۆتم:
ئەمن دەپۆم، وە كە هاتمەو خیندەكەم تەواو دەكەم، خۆ قابیلە خیندن
هەر نایئ.!

بابم دەستى بە تەلەفۆنو تەلەفۆنكارى كرد، لە دووى جییهكى سەلامەت
دەگەپا. خۆ هەندەش بە ناز گەورەیان نەکردبووم. وەختەك بابم ناوى
گوندەكى گۆت، گۆتى ئەوئى خۆشە و سەلامەتە وە زۆر دوورە. بابم بە
پیکەنینەو گۆتى هەندە دوورە ئەگەر غەریبیمان بکەى یەكەم شەو و
خەوت لێنەكەوى، ناتانى بییهو و لەكن داکت بنووى.

ئەوجە بەتەمابووم پاش دوو پۆژى كە برۆم، لۆیه پیم باشبوو سەرەك لە
برادەرەكانم بدهم. خۆ برادەریشم زۆر نەبوو، هەر برادەرەك بوو كە لە
مەكتەبئ پیکەو بووین و هەر لە تەنیشت یەكدیش دادەنیشتین. زۆر
دۆستایەتیمان نەبوو، هەر ئەوەى لە وەختى ئیمتیحانئ بە فریای یەكدى
دەكەتین هەموو شتەك بوو.

هەر له‌گه‌ر خۆر‌هه‌راتنێ نانم خوارد و چوومه ده‌ری، پیاسه‌کی ناو بازاریم کرد و که بووه سه‌عات نۆو ئه‌و ده‌ورانه شوپم کرده‌وه لۆ ماری، چونکه ئه‌و وه‌ختی زۆر گه‌رم داده‌هات.

شه‌وه‌که‌ی که‌م نووستبووم و باویشکم ده‌هاتی، هه‌ر ئۆنده‌م زانی لار بوومه‌وه و خه‌وم لیکه‌ت. وه‌ختی بانگی نیورانی بوو بانگیان کردم، داکم کفته‌ی لینابوو، بابیشم ئه‌و پۆژی زووتر هاتبۆوه.

سفره‌ له‌ هه‌وشه‌ی راخرابوو. که‌ نانم خوارد و له‌سه‌ر سفره‌ی هه‌ستام چوومه سه‌ربانی، ته‌مه‌شای خیزانه‌که‌م ده‌کرد نازانم دریا‌ن خوشبوو یا‌ن نا، به‌س پی‌ده‌که‌نین. له‌ مه‌راسیمی‌ک ده‌چوو که‌ وه‌کی بریی ده‌یا‌نه‌وی پاله‌وانی‌ک به‌پێ بکه‌ن. هه‌موو ئیشه‌کانیا‌ن به‌جێ هیشتبوو و هاتبوون کفتی خوا‌حافی‌زی بخۆن.

که‌ینی ئه‌وانه مه‌یمه‌؟ ئه‌من ده‌پۆم به‌ره‌و ژیا‌نه‌کی نوی، وه‌ ئه‌زموونه‌کی نوی.

...

لۆ نویژی عه‌سری چوومه مزگه‌فتی. پاش نویژیش به‌پری که‌تم لۆ لای ماری جه‌باری.

له پیش ده‌رکه‌ی دانیشتبوو، کتاه‌ک له ده‌ستی دا بوو، کرابۆوه. چاویشی له عاسمانی ب‌پری بوو. ئەمنیش ئ‌حمه‌کم کرد، هیچ خۆی تی‌ک نه‌داو گۆتی:

-هاا کووی؟ ئەوه چده‌که‌ی لی‌ره؟

-هه‌سته هه‌تیم، لهو پ‌یی‌ه دووره‌ی هاتیمه‌و ئەتووش چ ده‌ری!

-ئ‌ه‌وجه برام لۆ تورپ‌ده‌بی، فه‌رموو..

چووینه ژۆری، سه‌لامم له داک و بابی کرد و ژۆر گه‌رم و گو‌پ بوون، پ‌ی‌ده‌چوو ژۆر باسی منی لۆ کردبن. قیچه‌ک له‌وی دانیشتین و دوا‌ی‌یش چووینه ژۆره‌که‌ی وی.

قسه‌مان ده‌کرد، سو‌عبه‌ت و باسی مه‌کته‌بی. داک‌ی بانگی کردو ئە‌و‌یش چوو، وابزانم شتی لۆمان حازرکرد بوو.

هاته‌وه به‌یه‌ک سینی گه‌وره‌کی‌ک و شه‌ربه‌ت و چه‌ره‌زات و کوره‌چوزانم.. ته‌له‌فیزیۆنه‌که‌ی پ‌ی‌کرد و فلیمه‌کی هاو‌ی‌شته سه‌ری، دانیشتین له‌ دیار فلیمی و سه‌بر سه‌بر شتمان ده‌خوارد و قسه‌شمان ده‌کرد.

که ئیواره هات و دنیا تاریک بوو. گۆتم:

-یه لا برام، ئەمن دەبی بچمه وه.

-کیوه بهو درهنگه ی؟

-سبهینی زوو ده پۆم، هیشتاش هه موو شتم حازر نه کردیه.

برهک فکری کرده وه، گۆتی:

-باشه برۆ، بهس دەبی نانی ئیواری بخۆین ئەوجه ئیزنت ده ده م.

دوودر بووم، بهس پازی بووم و مامه وه.

هه ره له ماری وان نویژمان به جه ماعه ت کرد له گه ر بابی و داکی، دوا ییش
نانمان خوارد. له کن بابی دانیشتین و داکیشی چای هینا. قسه مان
ده کرد ده رباره ی سه فه ره که م، بابی که پیی شته کی باش و جوان بوو.
گۆتی:

-ئەوجه خو کورپی مه ش له وانه یه چه زی لیبی بهس با بته پیاو.

(هه موو پیکه نین.)

ئەوجه هه ستام و ئەو مه جلیسه خو شه م به جی هیشت. خوا حافی زیم
لیکردن و گه رده نیشم به جه باری ئازا کرد.

که ده چوومه وه لۆ ماری، به ته واوی مورتاح بووم چونکه هیچ شته ک
نه مابوو له شاری که بترسیم نه یبینمه وه. هه ره له وه خته ش بانگی دا،

چوومه مزگهفتی و گۆتم با ئاخیر نویژم له مزگهفتی بی چونکه سبهینی
زوو دهپۆم و ناتانم بیمهوه مزگهفت.

دوایی نویژم کرا و ئەمنیش سهبر سهبر لۆ ماری دهچوومهوه، له میشکی
خۆم گوندهکه م دهینا پیش چاوم، ده مگۆت:

-دهبی ئەوه بی که دمهوئی؟

-دهبی کهسی باشی لی بی؟

-دهبی بیمهوه؟

-دهبی ئەو شتهی لۆی دهچم به دهستی بینم؟

لهو فکرانه دابووم گهیشتمهوه پیش ده رکهی ماری، چوومه ژۆری و دیتم
ماری هه مووی مشه وهش بوون.

گۆتم:

-چیوه؟ چ بووه؟

ته ماشایان کردم و نه نکم گۆتی:

-کورپی که ری ئەوه چووبوویه کیندهر؟

پیکه نین گرتمی، خۆ جونه که لۆ من نه بوو! بابیشم له وئی بوو. زۆر توپه
دیار بوو، ئەمنیش کردم سوعبهت و گۆتم:

-تکایه ته داخولی ژیا نی شه خسیم مه که ن.

نەنکم گۆتى:

-ئەوجە لۆ نارىيى لە خۆپىياتى بووم!

-نا نا نەنى بەقوربان، چوو بوومە کن جەبارى و خوا حافىزىم لىيى کرد،
گۆتى حەزم لىيە نانەک پىکەوہ بخۆين. ھەر ئەوہندە .

ئەوجە ھەناسەكى ھەركيشا و ھاتەوہ سەر خۆى.

گۆتم:

-پەكووف نەنى لۆ ھەندە تورپە بووى!

-كى ئەمن؟

-نا نا ...

ته‌واوی ئه‌و شه‌وی له‌گهر ماری دانیشتم، باسی منداریم، ئیستام، که
گه‌وره‌تر ده‌بووم ده‌کرا. داکم ئه‌لبومی پسمه‌کانی ته‌مه‌شا ده‌کرد و
وه‌ختی گرتنی یه‌ک به‌یه‌کیانی له‌فکر مابوو. وه‌یادگاریه‌کانیش.

فکرم ده‌کرده‌وه، ئه‌گهر ئه‌من له‌وه‌سه‌فه‌ره‌ی نی‌مه‌وه ئه‌وجه بمرم یان
هه‌رچه‌ک.. زۆر خراپ ده‌بی، هه‌موو شه‌وه‌ک ئه‌و ئه‌لبومه‌ داکم
ده‌گریینی! باشه ئه‌گهر ئه‌لبومه‌که له‌گهر خۆم ببه‌م شته‌کی زۆر باش
ده‌بی، به‌س به‌ته‌ئکید داکم ناهیری!

له‌و فکرانه‌دا بووم داکم شه‌قی له‌پشتی دام، گو‌تی:

-کوره هه‌نده فکر له‌چ ده‌که‌یه‌وه!

بابم گو‌تی:

-باسی گه‌وره بوونمان کردیه، فکری له‌کن ژن هینانیه.

نه‌متانی پی‌نه‌که‌نم! بابم گو‌تی:

-ئه‌ها دری پی‌خۆش بوو باسی ژنم کرد!

-مستۆ، مستۆ ههسته درهنگ دا دى..

له گهر دهنگى داکم به خه بهر هاتم، هيشتا دنيا تاريكه و داکيشم دهري
درهنگ دا دى. ئى خو هيشتا بانگيشى نه دايه! چوومه خواري گۆتم:

-ئى دايۆ هيشتا زووه!

-بچيه گوندى ده بى ئه و وهختهى نان پشت خوارد بى.

-وه لای مشکيله به س هه ر ده چم.

داکم برهک به مۆنى ته مه شای کردم. پيکه نيم و گۆتم:

-گى مه دى دايه، ان شاء الله به منداره وه دي مه وه.

شه قه کى وای ليدام سه رمى ته زاند! گۆتى:

-زۆرى مه ري، برۆ نويزه که ت بکه و خۆت حازرکه.

-به سه رچاو به سه رچاو..

جانٽاڪه م پڇا ٻوويه وڌو ٻرڊمه ڪهوشه ي، جانٽا گچڪه ڪهشم له پشت
ڪرڊبوو. له ڪهوشه ي ٻاوه ستا ٻووم و له ماري ٻامبووم، ڊه مويست هر
وه خٽه ڪ ويسٽم بيهينمه وه پيش چاوم.

نه مڊه تاني بيٽا ڪه تيه ڪه م بشارمه وه و درخوشيش بووم، ڪسه م پي
نه ڊه ڪرا چونڪي ڪورگم پر گريان بوو، ئوميديشم هه بوو ڪه ڊيمه وه.
چاويشم پر فرميسڪ بوو، ڊانه يه ڪ به سهر ٻوومه تم ڊا هاته خوار ي لو
ڪن ڊهوم.

- ياع، سوره ڊهري خويآوه.

بابم هاته ڊهري، ته مه شايه ڪي ڪرڊم و هيچي نه گوت. هات له ڪنم
ٻاوه ستا. گوتي:

- ڇهند شهوي ئه وهلي ڊرت لو ماري تهنگ ڊهبي، هه موو شته ڪان به بير
خوت ڊهينيه وه. وه ڊواييش رادي. چونڪه له وييش ماره ڪي نويت ڊهبي.
هه رڇهند جي ماري خومانيش ناگرته وه لوٽ، بهس ڪه ڊييه وه ڇهند
شهوي ئه وهلي ڊرت لو ماره ڪي ئه وي تهنگ ڊهبي.

گريانه ڪه م خوار ڊه وه و پيڪه نيم، گوتم:

- بههر نه وعه ڪ بي. خوا له هه موو جيان هه يه، ئه وهش تاڪه شته وه م
ليڊه ڪا باش بم و خه مي هيچم نه بي.

بابم له من درتهنگ تر بوو، له منیش باشتتر دیشاردهوه، بهس هر بابو
غهریبی کورپهکهی دهکا.

تۆقه م له گهری کرد و له باوهشی کردم، یهکه مجار بوو بابم له باوهشم
کا. مه خسه دم له یهکه مجار یه عنی له وهتهی به بیرم دی، نهک وهختی
منداری.

له ماری چوومه دهري و هیشتا ئه و سه یاقه نه هاتبوو که له گهری
ده چووم. له پییش ده رکهی دانیشتم.

پاش که مهک هات، خوا حافیزی یه کجاریم له داک و بابم کرد.

به پری که تین.. له فهرعی مارمان چووینه دهري و به لای چه پدا پیچی
کرده وه، له رادیوکه قورئانه کی زور خوشی دهخیند و ههردووک بیدهنگ
گیمان لو شل کردبوو و ته مهشای ئه و سبهینه جوانه مان دهکرد. پاش
نزیکی چاریگهک پیکردن، تهقه تهقهک له پشتی سه یاره په یابوو،
رانه وهستا.

لو ماوهی پینج دهقه تهقه تهقه هر بهردهوام بوو، ئه و جاره دهنگه کیش
دههات هاواری دهکرد. بهس لیی حاری نه ده بووم. گوئی:

-ئه وه ده بی چ بی؟

-پاوهسته بزنام.

هاتمه خوارى ده بينم جه باره! ته نگه نه فەس بوو بوو، گۆتم:

- چيه وه هه تيم، لۆ به دوومان كه تي؟

به خۆ به و جانتا گه وره ي پشتى و هه ناسه تهنگى جوابى دامه وه:

- مارتان خه را نه بى! مردم مرد هه ندئ هواركه م، ده ريئ كه پيش بووى
له سه ر خيران؟

- له وه ي گه پئ كاكه، چ بووه! ده ريئ ده ته وئ له گه رم بيئ؟

(به پيكه نينه وه وه مگو.)

- نا.... به شه بايه عى ئه و مانگه م لۆ هيناي هه تا ببه ي له گه ر خۆت.
ئه دى چ؟ ديئ!

- گۆتم ده ي سواره . به س برۆ پشته وه ها، پيشه وه جيئ پياوانه!

- ها اتم ها اتم..

سیقەم نەبوو، لە دری خۆم دا گۆتم ھەر دوو فەرعی کە یە و دادەبەزی،
داخووە دەچتە کێندەر.

ماوەکی باش پۆشتین و گئی و درم ھەر لۆ قورئانەکە ی پراگرتبوو، ھەستم
دەکرد پوحم فرپە ھەستەکی زۆر خۆش و سەیر بوو..! کەش و ھەوا یەکی
خۆش، عاسمان سامار بوو. بەرە بەرە خەرک دەھاتە دەری و فرنی و
مەتەم و چایخانەکان دەکرانەوہ.. و خەرک دەستی بە ئیش و چالاکی
ئەو پۆژە ی دەکرد. ھیشتا خۆریش ھەر نەھاتبوو..

وا لە ناو سەیارەیمە و خۆریش بەتەواوی ھەراتیە، بەرەو دەری شاری
دەرپۆین. خۆ جەبارم لە بیر چوو! ئاوپرەکم داوہ، تیاج.. چ بە مورپتاحتی
خەوی لیکەتیە! گۆتم:

-ھەستە کاکە ھەستە، دەچیە کێندەر!

لە خەوی پاپەرپی. گۆتی:

-ئەدی نەمگۆ لەگەرت دیم؟

سەیرم پی ھات، گۆتم:

-بەجدیتە کورە؟

-ئەری وەللا برام.

- ده بنوو بنوو مادام..

راست ملی شوږ بڼوه و خهوی لیکه ته وه!

در خوښ بووم، چهند به سه فهره که دوو هنده ش بر هاوسه فهره که م.. و

ئیدی ته واو مورپتاح بووم. گیم دایه وه قورئانه که ی...

-ئەرى كۆپى خۆم، ئەوئەش ئەمن و سەفەرەكەم..

-چ؟ چ؟ خۆ هېشتا هېچت باسنەكرديه!

-كوووا! ئەدى سەعاتەكە چت لۆ باسدهكەم؟

-ئەدى باسى سەفەرەكەت نەكرد، مەخسەدم گوندهكەى چوون. وه

كووتان بەسەربرد؟

ئەوجه تيگەيشتم ئەوه داكى پىي گۆتیه و لۆشى باسنەكرديه ئەو

شەيتانه ...!

-بەسەرچاوا كۆپى خۆم، با بچين له حەديقهكەى حەوشەى دانيشين و

دوو چايان بينم، ئەوجه لۆت تەواو دەكەم...

-لەسەر جۆلانەكە دانىشتيمەو، ئەوه بابيشم هاتەوه. دوو چاي تير پەنگى

هينايە لەگەر دوو سى وەرەقەى لە دەستە. فكر لە زۆر شت دەكەمەوه،

بەس ناتانم پيشبىنى ئەو چيرۆكەى بكەم كە قەولە بيبىستم.

پاش نزیکی چار سعات گه‌یشتینه ناو گونده‌که‌ی، دنیا‌یه‌کی تر بوو.
هەر له دوور پا هه‌نده‌ک خانی دیار بوو، که‌م بوون هەر یازده یان دوا‌زده
خانی زیاتر نه‌بوون. له به‌رزایه‌ک بوون. هەر له جاده‌که به‌سه‌ر که‌تین
یه‌که‌م شت دوکانه‌ک بوو له‌گه‌ر حه‌لاق.

-با چاکه‌ته‌که‌م له‌به‌رکه‌م جه‌وی ئیره زۆر سارده.

"به‌خیربێن له‌بۆ گوندی که‌مپون"

ناوه‌که‌ی گونجاو بوو، ئیره کو‌یستانه و به‌ته‌ئکید زۆر که‌م خۆر
ده‌رده‌که‌وی لویه به‌ که‌م پووناکی ناسرایه ..

له‌ناو ئه‌و جه‌وه ساف و سارده‌ی دا، بانگی که‌ره‌باب و جریوه‌ی
کی‌شکان، له‌گه‌ر پرخه‌ پرخی جه‌باریش که‌ جه‌وه‌که‌ی تی‌ک دابوو.. گۆتم:

-هه‌سته کاکه‌ تی‌ر خه‌و نه‌بووی؟

چاوی قه‌پات بوو ده‌یگۆ:

-به‌خه‌به‌رم به‌خه‌به‌رم.

له سه‌یاره‌ی هاتینه‌ خوار، ده‌رکه‌م کرده‌وه و قۆری جه‌بارم پاک‌یشا،
هینامه‌ خوار له‌ سه‌یاره. هەر چاوی کرده‌وه گۆتی:

-هەر دەمزانی بمرم جییم بههشته!

گۆتم:

-ده فشهفش، ههسته ئه و جانتایانه بینه .

جیی مانه وه مان دوو ژۆر بوو، له گهر چه وشه کی گه وره .

بیدایه تی ویستمان بیکهینه ژۆر به ژۆر، ئه ویش گۆتم:

-ناوه لّلا کاکه، ژۆره ک لۆ نووستن و ژۆره که ی دی ده کهینه مه تبه خ و
شته کانمانی لی داده نیین .

-وه لّلا ی قسه ی درمت کرد، ئه وها ژیانه که ی باشت هه رده سوورپینین .

-ههر گۆتبات نازانم نانی حازرکه م تیده گه یشتم .

-نا نا برام، خو مه سه له ئه وه نیه!

-با با، باشت ده ناسم. خو ئه گهر داک و بابت نه بن له خه ویش
هه رناستی!

هه تا ئیواری خه ریکی ریکخستنی ماره که ی بووین، له و ماندیه تیه ش
گه پئی. له ناو سه یاره ی گئژ بوو بووین. گۆتم:

- جه بار ئه من نوژی مه غریبی بکه م دهنووم، هر وهختی هه ستام ئه وجه
نوژی عیشایی ده که م.

جوابی نه بوو. گۆتم:

- هو جه بار چت لیها ت؟!

چوومه مه تبه خئی، هه ی ترچیو.. جه بار دیسان خه وی لیکه تیه! گۆتم:

- هه سته کوپی نازانم چ، ئه وپۆ به س نووستی!

- ده لیمگه پئی ماندیمه .

- به چ ماندی هه تیم ده ست له هیچ نه دایه خو! به س ئه مرت کردیه .

چوومه ژۆره که ی دی، جیم راهیخست و نووستم.

-مسته فاا، کوره مچه هسته مردم له برسان!

له گهر شه قی جه باری هستامله خه وی.

گوتم:

-وازم لی بینه تخوا، برۆ ههر چ دهخوی بخۆ. بهس وازبینه!

-کوره نازانم حازرکه م ناا.

شهقه کم له نیوچه وانی خۆم دا، گوتم:

-بانگی عیشایی دایه؟

-ئا ئا که مه که، ئه منیش له گهر بانگی هستام.

دهستنویژمان شووشت و پیکه وه نویژمان کرد.

گوتم:

-چ دهخوی ئه وجه؟

-ههر چ دهزانی. بهس زوو دهمرم له برسان ها!

-ئه ی بمری.

-ده برۆۆۆ.

-باشه باش واده چم.

پارچەك سینگە مریشك له گەر تەماتەو پیازم هینا، ئەو خواردنەم
حازردە کرد زۆربەى شەوان دەمخوارد.

جەباریش زوو زوو دەیگۆ:

- کورە دە مچە مردم له برسان چى لیھات ئەو خواردنە!

زەیتەم له مەقرى کرد و لەسەر ئاگرم دانا، شتەکانم ورد کرد و هاویشتمە
ناوى و خى و بەھاراتم پێداکرد. دەستم بە پۆخى مەقرى کەت وەكى
کارەباى بوو، بەخۆ ھاتمەو.

چوو مە کن دەرکەكەى، گۆتم:

- کاکە وەنابى، دەبى له سبەيەو ئیشەك بکەین..

نەيھيشت قسەى تەواوکەم، گۆتى:

- شاخ لۆ دەپرووخینم بەس ئەو خواردنەى بێنە!

- ئاخىر خۆ شاخ پارەى ناکا.

- کورە دە رامەبویرە!

- ئای له توو جەبار، بەس دەخۆى و فری دەدەى قیچەكى لۆ میشت
بنيړە با ئیش کا. وە ئەو قسەش لەبیر نەكەى ها، دەبى شاخى
برپرووخینى!

خواردنه که حازربوو، له قاپه کم کرد و له گهر نان و تورشیات له پیښیم
دانا. وه لّلا کاکه جه بار که ته سهری هه تا ته ختی کرد! ئه وجه لی
پارداوه گوتی: - الحمدلله ئه وجارهش تیږبووم. په کووف مچه ده زانی به
نان خواردنیش ماندی ده بی!

هه ستاوه دانیشیت. گوتی:

- ئه توو نانی ناخوی؟

- نا جارئ برسیم نیه. ئه گهر تیږ نه بووی هه ندهک مایه.

- ناوه لّلا ده ستخوښی، هه تا سبه یی تیږم بهس ئه دی چا؟

- وا له سهر ئاگریه.

- زورچاکه. به خوی برام ژیان به بی ژن ناچته سهری با راست پی بریم..

به ده پیاوان ئیشی ژنه کیان پی ناکړی!

ئهن هه ستام چوومه دهری و ئه ویش هه ر خه ریکی قسه ی خوی بوو.
ده یگو:

- ئه وجه برام له گهر خه زوورت دیشله مه ی بخویه وه به شهوی زستانی،
تیاح گه له خوښه!

گوتم:

- ههسته ههسته واز له و خوښیه ی بینه.

ههستاو قاپ و شتهکانی شووشت که نانی پی خواردبوو. ئەمنیش
چاوه‌پیی حازربوونی چایه‌که‌ی بووم.

چام تیکرد و دانیشتین، ئەوجه فکرم له ژيانی ئەوی دەکرده‌وه. ده‌بی
چبکه‌ین؟ پلانه‌که زۆر ئاسانه. یه‌که‌م شت و مه‌یمترینیان نوێژه. ئەوجه
ئەو ئیشه‌ی به‌ته‌ماین بیکه‌ین. شته‌ک هاته‌ فکرم، گۆتم:

-باشه‌ شوانیه‌تی کووه‌؟

-چ؟

-ببینه‌ شوان.

-وه‌للا ده‌ره‌جه‌ یه‌که‌، زۆر خو‌ش ده‌بی به‌س خو مه‌ر و بزنامه‌ نینه‌.

-ئەوجه‌ چیه‌؟ ده‌بینه‌ شوانی خه‌رکی.

ده‌نگرک هات! گۆتم:

-گیت له‌و ده‌نگه‌ی بوو؟

-له‌ چ؟

-ئەو ده‌نگه‌ی هات.

-ئەها، کوره‌ چ نیه‌ داخوه‌ چیه‌ به‌ بای به‌ربوووته‌وه‌.

-کوره‌ بی ئەقر بای چ؟! له‌ ده‌رکه‌ی درا!

جەبار مشەوێش بوو هەستاوێ پێیان، گۆتم:

-دانیشه کاکە دەنگت نی، بزانی کێیه .

چووم گێم بە دەرکە ی وەنا، دەنگە دەنگی چەند کەسەک بوو. پێکەوێ
قسەیان دەکرد لۆیه لییان تێنەگەیشتم. چوومەوێ ژۆرەکە ی، گۆتم:

-جەبار قیچەک ئێرە پێک خەو، با بچم دەرکە ی بکەمەوێ .

ژۆر دوودر بووم. پاستی قیچەکیش .. نا قیچەک نەبوو، ژۆریش دەترسام.
هەتا دەم ژمارد و دەرکەم کردەوێ! شەش حەفت پیاو بوون، پێدەکەنین
و تەمەشایان دەکردم، یەکەکیان گۆتی:

-فەرموون لێناکە ی؟

بێدەنگ بووم و فکرم لەسەر قسەکە ی نەبوو. بڕەکی پێ چوو، گۆتم:

-ها چ؟ ئا ئا فەرموون فەرموون .. بەخێرین یاخو.

قیچەک تەمەشای مارەکیان کرد و یەکەکی دیان گۆتی:

-ماشاءالله! بە یەک پۆژی ئێو مارەتان نوێ کردیتەوێ!

گۆتم:

-فەرموونە دیوێخانێ ..

چوونه ژۆرئ و سهلاميان له جهباريش كرد و دانىشتن. چايهكى نويم لهسه ر ئاگرى دانا و لهلاى خوارئ دانىشتم. جهباريش خوى ههردابوو ناو مهوزوعان. بهخيرهاتنيان كردين، ئهوجە باسى ژيانى گوندى و ئهزمونى خويان دهكرد.

يهكهكيان گوټى: بهبيرمه نزيكى سىو سئ سار پيش ئىستا هاتمه ئيره، لهگه ر داكم، چونكه چيدى نهماندهتاني ژيانى شارى دريژه پئ بدهين. بابم به دزيهوه ژنى هينابوو، پاش حهفتهك كه متر برايهكاني ژنهكهى كوشتيان. لويه هاتينه ئيره، ئهوه خيري تيدابوو. بوومه ساحيى ههموو شتهك به زيادهوه الحمدلله، بهس مانگى دووهممان ليژه داكم... ههناسهكى قوولئ ههركيشا و گوټى:

-الحمدلله على كل حال.

گوټم:

-بهراستى ناخوشه، بهس راسه دهكهى خيري تيدابوو، وه ان شاء الله داکى خوشهويستتان جيى بههسته.

پيکهنى و گوټى:

-مهمنون، ئامين لو مردى ههمووان.

يهكهكى دى ههراست چوو ناو مهوزوعى گوټى:

-ئەمن ھەر لىڭرە بوويمە، مندارى گوندىمە. دووجار يان سى جارك شارم
دېتتە، لىڭرە پراھاتىمە و بزىنەك بە ھەموو شارەك ناگۆرپمەو. ئا! ناوم
خالىدە و ئەوھى پىشەمنىش قسەى كرد حاجى سەلامە.

(چام لۆ ھىنان..)

يەكەكى دى لەولايو بە قسە ھات و گۆتى:

-كاكە لۆ ھەكايەتى نەھاتىنە، با زۆر دانەنىشىن، ئەوانىش لەمەودوا
لىڭرەن و پۆژانە يەك بە يەكمان بە باشى دەناسن. ئەمنىش عبدالجبارم.

جەبار گۆتى:

-ئو! ئەمنىش ناوم جەبارە!

-كۆپى خۆم باشتەرە برى عبدالجبار.

ئەوجە تەمەشاي منى كرد و گۆتى:

-ئەدى ناوى توو چىە؟

-مستەفام ئەمن.

-عومر درىژبن ياخوا، ئەمەش ھەردەستىن.

-بەخىرىبن ياخوا درخۆش بووين.

يەكەكى دى بە قسە ھات، گۆتى:

-باشە ئەنگۆ كوو بەرپوھ دەچن؟ بەتەماى چنە؟

مام عبدالجبار گۆتى:

-سبهينى ئەمن ئىشم ھەيە لۆيان.

گۆتم:

-زۆرچاکە، ئەمە مەمنونين.

-سبهينى زوو وەرە سەر جادەي، فيرە ژيان و ئىشى گونديتان دەکەم.

جەبار گۆتى:

-ئەمن لە جياتى مستەفاش ئىشى دەکەم، بپرەک تەمبەرە ئەو.

پيکەنين و دياربوو تيگەيشتن فشه فشه!

ئەوان پۆيشتن. ئەمەش جىمان راھىخست و نووستين. كە خەبەرم
بووئە سى چارگىكى مابوو بۆ بانگى سبەينى، ھەستام چام خستە
سەر ئاگر و دەستنويزم شووشت. ئاوەكە زۆر ساردبوو.

چوومەو ھە ژۆرى، بانگى جەبارم كرد بە چ حار ھەتا ھەستا.

چا حازربوو، نان و پەنير و ماستيشمان قىچەك لە كن بوو. سفرەم دانا
و شتەكانم دانا.

جەبار ھاتەو ھە ژۆرى دەلەرزى، گۆتم:

-ئاوەكەش زۆر سارد بوو ھا!

دانيشتين و نانمان خوارد، بانگيشى دا. نويزمان پىكەو ھە كرد و خۆمان
گۆپى. گۆتم:

-كۆرە جەبار خۆت گەرم داپۆشە رەق دەبينەو ھە لە دەرى!

-وئەكەم كۆرە نابىنى چار فانيە و سى گۆريەم لە پى كوردە!

-ئەى بابە سوعبەتم كرد.

-ساردە برام ساردە!

دەركەمان پىو ھا و بە غاردان لۆ جادەى بەرپى كەتەن، مام عبدالجبار
بەخۆ بە بزەكانى ھەوى پاوەستابوو. گۆتى:

-لۆ يەكەم پۆر، زوو ھاتىنە ھەربژين.

درمان خۆشبوو، گۆتی:

-ئىستاش با برۆين، يهكهكتان له لای راستى بزنهكان و يهكهكتان له لای
چهپيان بن.

له جادهى قيچهك پۆيشتين و لاماندا لۆ ئه و شاخ و داخهى.

به نزيكهى دوو سعات و نيو ههر پۆيشتين، ههتا گهيشتينه سهر
شاخىك. جهبار كه ته عاردى و چاوى زهق بوو بوو! دهىگۆ:

-ئهى خوايه! ئيره چهند گهورهيه!

راستى دهكرد، سهر ئه و شاخه ئه وهنده گهورهبوو چاومان ئاخيرهكهى
نه دهديت! زۆريش ماندى بووين بهس دانەنيشتم له درى خۆمدا گۆتم:

-با مام عبدالجبار نه رى يه كه م پۆژ ئه وها ماندى بووينه و پييان ناكري.

ههر پۆيشتين، ته قريبه ن له سهر شاخه كهش نيو سعاتهك پۆيشتين.
ئه و جه بزنهكانى له وى دهستيان به له وه پانى كرد. ئاويشمان لۆ له كۆلى
كردن.

مام عبدالجبار گۆتى:

-وهرن نانى چىشتەنگاوى بخوين.

هیلکهى کوراو، پياز و تهماته. نانمان خوارد و فکرم له تهواوى ئه و
رپیهى دهکردهوه که پيیدا هاتين. لهویره فیری ئارامگرتن بووم.

-کوو بابە؟

-فیربوونی هه موو شتهک ئاسانه، ئه گهر ئه زمونت کرد و زانیت چیه و
ئه نجامه کهى چیه. که له گهر بزنهکان ده پویشتم، يهک يهک له ميگهل
لايان ده دا و ده له وه پان. جارى يه کهم بهردم لى دا، نه پویشتم و
نه پویشتم هه تا گوپاره کم لیدا. جارى دووهم گوپاره کم لیدا و زور تورپه
بووم، قهيم لیدا و نوزهى لیوه هات، ئاها! جهرگم ئیشتا له و وهختی!
په شیمان بوومه وه. گۆتم:

-باشه زور زور دهیکوژى! بهس خو بزنهکانى دیش هه ر لاده دهن،
هه موویان ده کوژى؟

ئه وه خاره کی مهيم بوو، ئه و جاره ئارامتر و نه رم و نيانتتر بووم
له گهريان. که بزنهک لايدا، راوه ستام له کنى گۆتم:

-برۆ، برۆ دهى..

نه پۆى، دهسته کم له پشتى دا و گۆتم:

-دهى برۆ بزنه که ..

راست پۆشت. چووه وه گهر مێگه لی، ئه وچه تیگه یشتم ئارامی چیه .

نانمان خوارد و قیچه ک ئیسراحه تمان کرد. ئه وچه مام عبدالجبار گۆتی:

-ئێستا ئیشی نگۆ دهست پێدهکا.

سه یرم لیھات، ده بی چ ئیشه ک بی؟ گۆتی:

-به دووم دا وهرن.

چووین، بیست دهقه پۆشتین، جییه ک بوو داری گه وری لیبوو که

برابوونه وه . گۆتم:

-چ بکهین؟

-ئوه یه که و ته ورداستان، ئه و دارانه له ولای له سه ر یه ک دانراینه، ئه و

گه ورانه ش ئه وها پارچه که ن و له سه ر وییان دانین.

-زۆر باشه چه ند قل؟

-ئه گه ر بتانن دوو زۆر باش ده بی.

-زۆرچاکه، جه باالرر وهره با دهست پێکهین.

دهستمان پيكرد له گهر جه باري، مام عبدالجباريش چووه كن بزنه كان. ده پارچه م ده كرد ئه وجا ده مبرد له سهر داره كان دامده نا، به س جه بار دوو دوو ده يبرد، ئه وها هه تا ئيواريش نيو دار ته واو نه ده بوو! ئه من بيست و پينج پارچه م دانابوو، جه بار شه ش پارچه. به لايه ني كه مه كه ش داره كه ده بووه نه وه د يان سه د پارچه ي دي. مام عبدالجبار هاته وه، ئه من پشتم به داره كان دابوو جه باريش له ولاي كه تبوو، گوته:

- نانم لو هينايه، كا ته ورداسه كان؟

- ئوته ئي من، جه باريش ئي خو ي له كنه.

- نا، هيشتان مائيتان و فير نه بوويته!

ته نگه نه فه س بووم، هه ناسه كم به تو بزي ههركيشا و گوتم:

- قه يدي نيه، خو هه ر ته واو ده بي.

- باشه.

مام عبدالجبار پويشته وه. نانمان خوارد و له ديار داره كان داناشت بووين.

شته کم به میثکدا هات و هه ستامه وه! گۆتم:

-باشه جه بار ئه مه پیکه وه ئیشی ده کهین؟

-ئا.

-ئه دی لۆ پیکه وه ئیش ناکهین؟

-مچه کهینئ وه ختی فهلسه فهیه!

-به جدیمه جه عۆ!

-چ بکهین؟

-ته ورداسه کهت دانئ و وه ره له دووم.

-باش!

ده ستمان پیکرد، ئه من ته ورداسم له کن بوو، جه باریش دارهکانی خرپ
ده کرده وه و له سهر دارهکانی داده نا. نیو سهعات جارهک پینچ دهقه
ئیسراحه تمان ده کرد.

جه بار ده یگۆ:

-چیه وه ئه وها ماندی؟

-هه هوو وه ده زانی وه کی توو بهس دارم جولاندیه!

ئه وجه له بهر خووه گۆرانی ده گۆ. لی بووینه وه. دارهکان حازر بوون لۆ
سووتان. گۆتم:

-یه لا جه عۆ، چی لییه هه رگره با بچینه وه .

ته ورداسه کم هه رگرت و چووینه وه کن مام عبدالجباری. گۆتی:

-چ بوو کورپینه؟

-ته واوا!

-ها؟

-ته واومان کرد. ئه و ته ورداسه ش ببه وه، ئیشمان به یهک ته ورداسیه
ئه مه .

یهک به خۆی پیکه نی و گۆتی:

-ده مزانی زوو فیرده بن!

-فییری ئارامگرتن و پیکه وه کارکردن بووم، کورم گئی لۆ ئه و نامه
کورتیه ش پاگره، ئه وی دی عایدی داکته لۆت ته واوکا ..

سەلام ئەزىزەكەم.. بىمبوره وەللایى چىدى سەبرم نەما! ئەو نامەم
نووسىيە و بە جەئۆم دا ناردىيە لۆت. هیوام وایە لىی وەرگرى و
بیخینیەو.

غەریبىت دەكەم. زۆر زۆر بەخوای، چاوەپیمە ئەو سارە زوو تیپەپى و بە
مارى بریم كە خۆشمەدەویى. ھەموو رۆژ دوعای دەكەم زۆر زۆر، پىكیش
دەگەین ئەو وەعدى منە. زۆر فكر لە یەكەم جار دەكەمەو كە یەكمان
ناسى، ئەھا لە دوكانەكەى! زۆر پقت لیم بوو ئەوھلى، دەزانم. زۆرىش
مەمنونم كر ئەوھندە ریزت لیگرتیمە و سنوورەكانت راگرتیە. بەبیرتە كە
یەكەمجار بە فارسى گۆتت: دوستدارم. ئەھا گۆتم: ھا یەعنى دوو كەلیمە
فارسى دەزانم! بەبیرمە یەكەمجار ئەتووم دى، درم فپى! ئەدى وەكى
شەوھەكەى لە مارتان بابت گۆتى: مینا خان چایەك بینە. ئای چم لیھات
مینا خانم، لەبەرخۆمەو گۆتم: مینای من. زۆرم خۆشدەویى ھا! بەقەدەر
فرمىسكى چۆلەكەك كە ئەتوو وەت دەگۆ. زۆرم خۆشدەویى زۆر زۆر.
دەتانم زۆر غەریبیم دەكەى، ئەتوو لە من ئارامگرتى. وەكى نامەى
دەنووسم ھیچ لەو قسانەم بەبیر نامینى كە حازرم كردیە. بەس
خۆشمەدەویى خانمە مۆنەكەم. تورپى و پىكەنین و ھەموو شتەك ھەر لە
خۆت جوانە بەخوای، ئەتوو جوانترینى ئەو دنیاىەى ھا! سىقەم پى بكە
بەپراستمە. ناوھلا یەكەمجار ئەو وشە فارسىە نەبوو گۆتت! یەكەمجار
گۆتت: بەقەدەر غەیبى بەینى دوو پیرەژنان خۆشمەدەویى! ئەى

بەقوربانت بىم دختۆرى من. ئەوشەۋى نەنووستىم و زۆرم فكر كردهۋە،
خۆشمدەۋىيى.. ئىستاش ۋا سارەك تىپەپ دەبى بەسەر خۆشەۋىستىمان!
عاشقتىم بەزاتى حەق! ھەر ۋەكى دەمگۆ، ئەمنىش ئىنگلىزى دەزانم..
لۆيە لە ئاخىرى پىت دەرىم:

من لەف يوو.. تەمبەر جيان ئەۋە يەنى: من تۆم خۆشەۋى مینولى
خان..

عاشقى ئەبەدیت " مستەفا

-بابە ئەدى ئەۋ مینایە چى لىھات!؟

(دەقەر بە گریانەۋە ۋەگۆ)

-لە ماری داکیتی، سبەینى دەچىن دەيھىننەۋە .

-چ چ چ بابە! ئەۋە چت گۆۋۆ!

...

كۆتايى

لەبەری پێشەکی و پاشەکی..

سوپاس خوینەر بوون، ئەمە لە چیرۆکیکی راستیەووە
وەرگیراو، زۆر قسە ماون بکڕین. جێی دەهێلم بۆ
ئەوانە لێی تێدەگەن. سوپاس، ئەمە کاری مەوۆقە و
قابیلی هەلەیه..

-مۆستەفا ئیبراھیم

-نۆز دە کانونی یەکەمی دوو هەزار و بیست